

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gg. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za četrt leta	3	„	30	„
„ jeden mesec	1	„	10	„

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za četrt leta	4	„	—	„
„ jeden mesec	1	„	40	„

Upravištvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 1. junija.

V novejšem času opazuje se, kako Francoska z nervozno hitrostjo pa tudi s primerno odločnostjo snuje prekmorska podjetja in skuša razširiti svoje kolonijalno posestvo. Francoska, ta eminentno obrtna in trgovinska država je pa tudi po sedanjih razmerah k temu primorana, ako hoče vzdržati svoje na rodno blagostanje. Obdana okoli in okoli od krepkih napredujočih narodov, ki si vsi snujejo lastno domačo obrtnijo in trgovino, hoteč emancipirati se tujega blaga, vidi, da od dne do dne nazaduje njeni eksport in da se njenim pridelkom in proizvodom nalagajo na meji visoke carine, vsled katerih jej ni več lahko konkurirati z uspehom, vsaj v nekaterih strokah ne. V tem položaji je tedaj potreba nujna, da proizvodom svoje obrtnije išče novih trgovišč, novih kupcev, da razširi svojo trgovino in trgovinske zveze, ob enem pa svetu pokaže, da se je Francoska okrepila, da ima toliko odvisnih sil, da jim v tesnem okviru francoske republike ni več dovolj prostora.

Jedva je potihnil nekoliko hrup, ki je nastal vsled prisvojitve Tunisa, že se poroča, da se je Francozom v zapadnej Afriki posrečila Brazza-va ekspedicija, ki se je polastila jedinega, večjim ladijam pristopnega ustja reke Congo in tako odprla pot francoske trgovini v središče Afrike. Ob Congu izpodrinili in prekosili so Francozi Angleže, Belgijance in Portugalce in zbornica dovolila je za vzdrževanje te pridobitve znaten kredit in še znatnejše število orožja.

V isti hip pa se je francoska trobojnica razvila tudi na Madagaskaru in francoski vojaki zavzeli so važno mesto Majungo po šest ur trajajočem bombardovanji, hoteč na Madagaskaru odškodovati se za to, da so jih Angleži v Egiptu potisnili na stran.

Tretja francoska ekspedicija pa je ona v Tonking, ki obeta postati najozbilnejša, kajti pri tem podjetji zadel je Francoze že mal poraz, poveljnik Rivière in več vojakov bilo je ubitih, precejšnje število pa ranjenih. Tonking hoté francozi epraviti v svojo oblast kakor Tunis. Ako se jim to posreči, potem bodo ves Anam obkolili, kajti južni del tega indijskega poluotoka, znan pod imenom Cochinchina, je itak že v francoske oblasti.

Že pred 100 leti naselili so se Francozje v Tonkingu in zgradili trdnjavo v Hanoi. Ko je leta 1870 Francoz Dupuis v reki Songki (rudeči reki) našel izvrstno vodno progo v bogato kitajsko deželo Jünuam in to objavil, prišel je Francoski pomorski častnik Garnier z nekoliko stotinami vojakov l. 1873 v Tonking in zavzel zopet trdnjavo v Hanoi, a v zadnji dan decembra istega leta bil ubit. L. 1874 poravnala sta se Francoska in Anamski cesar Tuduc. Ker so pa kitajski morski roparji neprestano motili francosko trgovino, zasel je v aprilu l. l. major Rivière s 500 možmi glavno mesto Hanoi, vsled česar je nastalo mej domačim prebivalstvom veliko razburjenje in napor, odgnati tujce iz Tonkinga. 4000 Anamitov obleglo je Francoze in pri nekem izpadu pal

je poveljnik Rivière in več vojakov. Vsled tega izzvana je zopet francoska čast na bojno polje in francoska zbornica dovolila je jednoglasno potrebni kredit in potrebnih vojakov, da odplujó na pomoč v Tonking. Ako bode boj samo s cesarstvom Anamom, ki broji kakih 8 milijonov, bode posel Francoske legak, ako pa se oglasi vmes tudi Kitaj, ki si prisvaja posebno oblast nad Anamom, potem postane stva resnejša in prišlo bi do nove vojne mej Francosko in Kitajem. V teku časa bi Francoska sigurno nadvladala Kitajsko, ako se jej na tem oddaljenem bojišču nasproti ne postavi noben drug nasprotnik. A nove prekmorske pridobitve in podjetja vzbudile so zavist mnogih francoskih nazprotnikov in sovražnikov in baš nemška vlada pridobila si je v Pekingu velik upliv, katerega gotovo ne bode uporabljala svojemu prekorenskem sosedu na korist. Vrhu tega pa je tudi Angleška nemirna zaradi francoskega napredka in nemogoče ni, da daljno bojišče v Anamu dá povod konflagraciji na našem kontinentu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. junija.

O českih deželnozborskih volitvah piše „Pokrok“: Niti to se ne more podvzeti, kar si želé česki poslanci sami, niti to, kar hoče konservativno veleposestvo, nego samo to, v čemer se zjediniti obe stranki; kajti le obe vkupe napraviti večino. A celo obeh ukrepi še neso dognana stvar, ne store še premembe dosedanjih razmer, dokler ne postanejo postava vsled Najvišjega potrjenja. To pa se da dognati le s sporazumljenjem vlade. Da bode tedaj vlada svojo pozornost obračala tudi na Nemce, je gotovo in naravno, kajti dunajska vlada je vlada avstrijska, katera je dolžna jednako ozirati se na vsa avstrijska plemena, tedaj tudi na Nemce v Českeji, katerih je tretjina v deželi. S temi faktori mora vsakdo računati, in kdor bi to zamudil, ne bi mogel nič doseči kar koli naj bi želel in snoval v svojem srcu. — Volilni oklic konservativnega ve-

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

(Popisuje Prostoslav Kretanov.)

XXIII.

V Novem Mestu.

Ne daleč od Šent Vida na iztočnej strani stoji ob razkrižji velike ceste lepa selska hiša, nad katere uhodom „Bog roko ven molí.“

Ker se je dan že pripravljaj k počitku, zanesel sem — v pohujševanje filisterskih moralistov — trudne svoje kosti v zavetje označene gostilne, kjer so me prijazno vzprejele brdke, nalik srnam po hiši sem ter tja smukajoče deklice . . .

Vender, isti večer se mi je vnožalo, pasti svoje oči po rožnatem vrtu deklških lic in razglabati tajne „ugonjke“ njihovih modrih očes; temveč, iznebiti se, ali (da ne žalim ušes graškemu Participiču z odurnimi „vši“), ko sem se bil iznebil prtljaških težav in si z okusno večerjo privezal dušo

k pregrešnemu telesu, omahnil sem mirnemu spanju v naročje ter si v njem osladil bridke misli o pre-ranej smrti — vzlic vsem posnemovalskim naporom — nenadomestnega nam Jurčiča. —

Drugo jutro, ko mi je solnce bilo že prisijalo na posteljo, vzdramilo me je rezgetanje vozničkovega vranca, ki je pred hišo nestrpljivo strgal cesto. Po delikatno pripravljenem mi zajutreku poslovim se od ljubeznivih Dolenjk in se odpeljem po gladkejši cesti v zlati svit jutrnega solnca.

V noči porosil je „pohleven dežek“ zemlji pomlajeno obličje, vsled česar se je o solnčnej toploti razgrnilo bujno zelenje črez hrib in plan. Po bistrem jutrnem vzduhu žvrgoleli so skorjanci, kukovice jarni spev je odmeval iz zelenega bukova in v zvonko vugino požvižgavanje klical je vodeb svoj zamolki: „būd-būd-būd!“ —: veselilo me je, da nesel bil še tešče, kajti kogar ta porednež „ukani“, usojena ali ka li mu je baje tisto leto fatalna neizgoda — Sapienti sat!

Pod Gabrom si moj voznik ni mogel kaj, da bi me ne bil opozoril na gostilno „pri lepejši udovi“;

in ko se ustaviva pred lično hišo, prepričal sem se takoj, kam — sit venia verbo — pes taco molí: v tem ko sem jaz „lepejši udovi“, sukajoč se okretno okrog mize, krojil laskave poklone, smuknil je lokavi mladič v kuhinjo in videl sem ga, kakor pfa-vijo Italijani: „colla coda dell'occhio“, kako je ondu brdke kuharici — božal podbradek . . .

In prekanjen moj izvošček je potem kakor v zahvalo za mojo strpljivost prepustil konja svobodnemu diru ter me na tak način otél puščobe, ki bi bila zévala v me ob počasnej vožnji skoz takozvane Dolge Dóle. Po preteku kratke ure sva dospela v prijazno selo — Trebnje.

Vrli Trebanjci razpostavili so svoje biše lepo po vrsti na desno in levo ob širokej dolenjskejši cesti in res! s pravom težijo, kakor čujem, za tržanskim dostojanstvom, kajti njihova bivališča so dična in, do neznanih izjem, veje po njih narodni duh . . . Baš isti dan je obhajal iskren tamošnji Slovenec, prijatelj Vinko svoj god, kateremu na čast so se v širnem prijateljskem krogu prepevale vesele zdravice tja gori do polnočne ure.

leposestva izdal se je včeraj ter je jako kratek. O kompromisu ne omenja ničesar; okončuje z iskrenim nagovorom na volilce, katere vabi k posvetovanju v predvečer volitve v palačo Thunovo.

Vkupan finančni minister **pl. Kallay** nastopil bode začetkom junija zopet potovanje po Bosni in Hercegovini, da se osobno prepriča in pouči o razmerah krajev dežele, v katerih se ni bil. Pot ministru bode šla baje od Brke čez Dolenjo Tuzlo, Sarajevo, Čajnico, Fočo v Mostar. V Sarajevu samem se pl. Kallay ne bode dolgo mudil, ker je vse potovanje preračunjeno na šest tednov, in ker prvostolnico Bosne itak že pozna iz svojega prvega potovanja.

Reforma **hrvaške** uprave, katere načrt se bode skoraj predložil v Najvišje potrjenje, ima v glavnej stvari, kakor poroča „Drau“, naslednjo vsebino: „Osnovati se ima osem komitatov: Zagreb, Ogulin, Gospić, Varaždin, Belovar, Jaska, Požega in Mitrovica. Ti komitati delili se bodo v okrožja, katerih bode 53; razen tega bode 20 mestnih municipalij in jeden trg (Ruma). Na čelu komitatu stoji nadžupan (obergespan), okrožju pa okrožni predsednik. Nadžupana imenuje kralj na predlog bana; drugo osobje imenuje ban sam.“

Vnanje države.

Vladini list **ruski** priobčuje zopet dolgo vrsto odlikovanj povodom krojanja. Med drugim prejel so: luteranski škof Richter red belega orla, katoliški metropolit in nadškof Mobilovski, Gintovt, ter varšavski nadškof Popjel, red sv. Ane prve vrste; luteranski nadpastor v Moskvi, Dickhoff, dobil je Stanislavov red. Ob enem odlikovanih je mnogo velikih industrijalcev. — V sredo oja je v Moskvi slavnostna predstava v gledališču, kjer se je izvrstno predstavljala oddelek iz opere „Živen za cara“ od Glinke. Ko je carski par stopil v ložo, zadoneli so burni urliklji, ki so se vedno ponavljali. Občinstvo zapelo je ljudsko himno, kojo sta car in carica stojé poslušala.

Notranje razpitanje **francoskih** strank so območnikle vsled dogodkov v vzhodni Aziji. Povsod se govori le o Tongkingskem porazu in o smrti poveljnika Rivièreja; vse poudarja, da je pri tem angažirana vojniška čast dežele ter da se mora storiti kaj izrednega, da se obvaruje ugled francoskega prapora v onih daljnih deželah. — Monsignor Pugnier, škof Tongkingski, rešil si je življenje samo z begom; tako se poroča „Temps-u“ iz Haj Ohonga. Obhodec kristjanske vasi po deželi nadejal si je previdno azijsko nošo. Vzhle temu prihrumeli so jedne noč poganski Anamiti in Knezi v koč, kjer je ravno bival, povpraševaje po velikem duhovnu Francozov. Sama hladokrvnost gospodarjeva rešila je tedaj škofa gotove smrti, katera je bila zadela tudi njegovega prdnika, škofa Diaza v Tongkingu l. 1859. — Francoski korunacijski poslanik Waddington dobil je baje od svoje vlade naročilo, da naj skuša vzajemno s stalnim francoskim zastopnikom v Peterburgu za vse mogoče slučajnosti pridobiti pomoč Rusije nasproti Kini. Da se ne bi delo komu tretjemu povod, umešavati se v to zadevo, naj bi se oba dela obvezala, da ne bode iskala nobenega dobička, ki bi ne bil ob jednem v prid vsem državam.

Iz **Danske** stolnice se poroča, da je bil pred osmimi dnevi v Leire na Seelandu velikanski tabor, kojega se je udeležilo nad 10 000 kmetov. Ta meeting sklenil je adresno do kralja v istem zmislju, kakor po kralju odbita Folkething-ova, da

naj bi namreč kralj odpustil ministerstvo Estrupovo. Ta adresa izročila se je pred nekoliko dnevi kralju, kateri je dotični deputaciji takoj dal ta-le odgovor: „Znana mi je resolucija nekega shoda v Leire pretečeno nedeljo; vzprijel sem gospode, da jim povem, da ima le postavno zastopstvo ljudstva, katero imamo v obeh thingih državnega zbora, pravico, govoriti v imenu ljudstva. Ob enem porabim to priliko v izjavo, da je moja trdna volja, ohraniti postavljeni red v vsej celoti in, kakor sem vedno čuval pravico ljudstva udeleževati se vladanja z možmi, katerim zaupa, tako vzdržujem tudi zase pravico, one može voliti voditeljem vlade, katere imam jaz za najsposobnejše. Ustava zahteva mejsebojno spoštovanje obojestranskih pravic. Ako bode, gospodje delovali v njihovo priznanje, storili boste mnogo dobrega domovini. Prosim vas, da se zjedinite z menoj v želji srečne bodočnosti za deželo in ljudstvo.“

Dopisi.

Iz Varšave 27. maja. [Izv. dop.] Morda se še spominata, gospod urednik, brhkih kozaških jezdecov, o katerih sem vam o svojem času poročal, kako vestno da stražijo tukajšnje vseučilišče? — Davno jih že ni.

G. Apuchtinu, nadzorniku šol, se je naglo začelila rana — pod zlatim križcem, ki mu ga je prinesla dijaška affaira in le po dijaških ušesih zvenel bode še nekaj časa neprijetne pesnice bridki refrain. Še čez sto vseučiliščnikov je moralo zapustiti takoj šolo in Varšavo za jedno, dve ali tri leta, kakor je bil kdo bolj ali menj krivim spoznan. Načelnika in aranžerja vseh teh neredov in surovostij pa čaka v Petrogradu kriminalni proces.

Vašega vremenarja, gospod urednik, bi mi rabili letos, — hočem reči: on bi se pri nas jako dobro počutil, če je marljiv — in to je. Dan za dnevom štel bi centimetre in poželjivo čakal, se ve da brezuspešno, pri termometru tri nadnormalne, — posebno, če bi po nesreči pozabil kožušček na Kranjskem.

Danes imemo prvi slavnostni dan. Vse mesto vibra v trobojnicah. Oficijalne priprave so velikanke. 17 tisoč rubljev namenilo je mesto za razsvetljavo in revnim za obed.

Tužno pa je opazovati, kako malo stori se od privatne strani, kako hladno, mrzlo je vse! Na bratoljubja oltarji ni je daritve! T. Bruno.

Iz Ptuj 28. maja. [Izv. dop.] V Ptuji naseil se je nek privandranec, ki sliši na ime W. Pisk. Kaj je bil, od kod je prišel, to so vprašanja, katera so se že mnogokrat javno, posebno pa v njegovi občini na njega stavile, na ta vprašanja on vender nikdar ne odgovori.

Znano je le to: odkar je on v Ptuji, ni ga tukaj več miru ne složnosti; on hujska meščane na meščane, in meščane proti kmetskemu ljudstvu. Povsod, v vsak zbor, odbor, v vsako društvo se on uriva, povsod hoče načelnik biti, ali nikjer ga ne marajo. Njegove besede so sladke, njegovo obnašanje je prijazno, in nikdo volku v jaguetovi dlaki ne veruje, ker ni odkritosrčen. Bil je več let v

mestnem zastopništvu; zadnje občinske volitve vodil je on, njegova milost delila je mandate za mestno starešinstvo, ali samo v tretjem in drugem razredu; v prvem razredu je on za se mesto rezerviral, ali tu se mu je zgodilo, kar bi se moralo vsakemu zgoditi, katerega kani neso istiniti, — na cedilu je ostal, elita ptujskih meščanov ga je pri vratih vun pahnila in ga ne volila. Njegov pristaš, dr. Hans Mihelič, mu je sicer kot uzmiljen Samaritan na pomoč priskočil in je svoj mandat odložil, da bi na njegovo mesto bil voljen Pisk. Ali tudi to se mu ni posrečilo, družega so volili in sedaj sedita oba mej dvema stoloma na tleh. Mirnejše misleči meščanje so namreč njegove kane sprevideli: Pisk je hotel postati najprej mestni župan, potem plačan župan, in če to ne, mestni pisar z letno plačo 1300 gld. Ker ga meščanje nečejo, se hoče Pisk prikupiti kmetom. On je bil načelnik cesar Jožefove svečanosti, on je kmete pismeno in ustno na veliko pojedino vabil, ti so ga, ko so bili nasiteni in napojeni, hvalili in sedaj misli, da je že na konji. On hoče za deželnega ali celo državnega poslanca kandidirati, on hoče načelnik okrajnega zastopa postati, in to vse s pomočjo kmetov. Ali prevaril se bode; naši kmetje neso tako bedasti, da bi tiste poberke pobirali, katere so drugi na stran vrgli, vse njegovo hlinenje mu ne bo nič pomagalo. Pot do načelnikstva okrajnega zastopa si s tem gladi, da sedanjega izvrstnega načelnika gosp. Raispa v celjski „Nachtwachterici“ in graški „Tagespost“ strastno napada, da duhovnike sramoti, „aber man merkt die Absicht und wird verstimmt“.

Pisk je za vsak las židov, — on je tudi v resnici kriščen židov, — če ga danes pri vratih vun vržeš, ti jutri pri oknu notri zleze, s tisto prijaznostjo, kakor da se nič ne bi zgodilo. Posojilnico, pri kateri je načelnik, zlorabi za to, da dolžnike sili, njega povsod voliti.

Tedaj pazite kmetje, ne idite mu na limanice; volk je volk, če je tudi v ovčji koži.

Z Notranjskega 28. maja. [Izv. dop.] (Na Brezovico 3. junija!) Slava Bogu, tudi v Istri se dani, kar je že skrajni čas. Živeli torej moške, ki se požrtvovalno trudijo za pozabljeno in tužno Istro! Istra s Primorjem je velikanske važnosti, tako za Slovanstvo kakor za Avstrijo. V mero-dajnih krogih pričinja se to spoznanje, ali le polagoma, kajti prejšnji Slovanom nevarni sistemi so naravni razvoj skoraj popolnem udušili. Pospešil, če ne prisilil bode naravno stanje narod sam najprej, če se pokaže glasno svetu tacega kakoršen je: zavednega Slovana in udanega državljana Avstrije.

Zavednost sama ob sebi je prhka brez materialnega napredka in samostalnosti! Zatorej je jako praktično in pametno hoditi v Istro, kakor hodi tja politično društvo „Edinost“! In spet napravi to društvo na Brezovici tabor z lepim poučnim programom. Ono hoče na podlagi narodne zavednosti učiti napredka in po tem boljše blagosti zanemar-

In zopet je napočil krasen vzpomladni dan in vranec je dirjal po uglašeni cesti bliščečemu solncu nasproti. Dospevšemu na svoboden vrhunec odgrne se mi dražestna razgled v nov predel Dolenjskega. Tu v zavetnej nižavi leži prijazno selce Mirna peč, jednako belej ovčej čedi na zeleni trati; okrog njega kipé valoviti holmi in tam v južnem ozadji vvišujejo obzorje višnjeve žužembarske in kočevske gore, ob katerih se proti severu protezajo temnolesni Gorjanci . . .

Tu sem privoščil konju nekoliko odmora ter obhodil cerkvo in vas, in ko se je solnce nagibalo k zapadnemu obzorju, tekel je koleselj zopet naprej. Večerne sence stegovale so se vedno bolj, po vonjivem zraku je pihljal blagodejni hlad, z goric je odmevalo vriskanje in petje dobrovoljnih kopačev, v tem ko so tu doli po grmovji kósi in slavci ubirali srebrne svoje glasove in me zazibali v blažene sanje: cvileče škripanje vozove zavornice me vsplasi in ko se mi vzdrami pogled, razgrinja se pred mano z mračnim pajčolanom pregrneno — Novo Mesto.

Oudukaj so po glavnem trgu pohajkovali slóki, dolgolasi Modriški sinovi in pasli zaljubljene poglede

po „interesatno-bledih“ obrazih novomestnih krasotic, ki so si, stopicaje koketno gori in doli, šepetale na ušesa svoje ljubezenske tajnosti — v blagozvočni nemščini, to se razume pač samo ob sebi . . .

No, meni se baš ni račilo brusiti brezpotrebno svojih podplatov ondu po — prstenem mestnem tlaku, zatorej sem krenil kar na desno, mimo „Narodnega doma“ k — Brunerju. Tu je na vrtu, pod cvetočimi kostanji, zvenel radosten smeh in blagodejen gostilnišk šum, da bi človek rekel s sv. Petrom: „Tukaj je dobro biti . . .!“ — In v tem, ko so nekateri mnogih ondutih znancev metali kroglje po gladko nadlaženem kegljišču in drugi, Themidi služeči, reševali opotečne zakonske paragrafe in obračali Veronikin prt naše ravnopravnosti v uradih in šolah na pravo in naopačno stran, — opazoval sem jaz zanimljivo igranje zorne rudečice po obrazu vitke gostilničarjeve sestre in poslušal nje ljubeznivo-zategaeno dolenjščino . . .

Drugi dan sem si ogledal slavno dolenjsko stolico in sicer, kakor mi je že stara razvada, najprej po njenem notranjem obsegu in potem iz „ptičje perspektive“ raz vzvišeni holm gori ob proštijški

cerkvi, kjer se odpira diven razgled. Na iztočnej strani se dvigajo temnozeleni Gorjanci, proti večeru pa jasni, s trsjem nasajeni griči, po katerih raste slavnostni „cviček“ in tu doli okrog mesta vije se v počasnem toku tiha Krka, za katero se širi plovito polje . . .

Prišedši zopet doli na mestni trg, obiščem ondu živečega mi sošolca, ki zdaj dolenjskim sinovom uteplje klasične vednosti v glave. Bila sva si takrat „in quei tempi felici“ iz vse duše naklonjena kakor dva brata in kar je ugajalo jednemu, odobraval je i drugi; da! imela sva se toli rada, da so bili drugi sošolci ljubosumni na naju . . . Dolga vrsta let je pošumela minljivosti v naročje, kar se nesva videla. S polnim, vznesenim srcem hitel sem gori po stopnjicah in ko ustopim, stal je pred mano — miren, hladnosrčen mož . . .! In ni čudo! V tem ko sem jaz lovil srečo po kopnem in po morji, sedel je on vedno na jednom ter istem mestu, na katedri, in duša mu je takó rekoč odrevenela mej pedagogičnimi sistemi . . . Toda, ko sva sedela vkupaj, zroča si z očij v očij, vstajale so nama v oživljenem spominu divne podobe iz blažene, brezskrbne mladosti tam

jeni in skoraj obsuženi narod! Kaj je avtonomija, kaj denar, kako se pridobi, obrani in množi, kaj je napredek na polji, v gozdu itd., to vse se hoče domačim ljudem tolmačiti. Bog daj srečo!

Ko se narod postavi na svoje noge, bode vlada morala odpraviti prisiljeno in ponarejeno stanje v Istri ter storiti kaj za duševno in telesno blagost dosedanje „parije“. Kajti kdo jo brani, kdo jo bode branil v teh krajih, če ne Slovan!?

Prebitro nam pride tabor le ta, kajti volitve so pred durmi in cesarski dnevi. Vender ne smemo in ne moremo pustiti na strani prihodnje nedelje in tabora na Brezovici! Rojaci naši ob Reki in sploh okrog vrle Bistrice imajo skok do taborišča; gotovo bodo svoje storili!

In drugi pa, ki ne morejo tja, dolžni so svoje jugoslovanske brate podpreti moralčno, tako ali tako, da Istra dobi pogum in vstrajnost v boji, ki se bje i za nas vse! Ni še teden dnij, kar se je pisec teh bitnih vrstic mudil nekaj ur pod streho zatega prijatelja in vrlega Podgradskega rodoljuba, torej blizu kraja, kjer se bode taborovalo. Kamor se ozreš, kar poslušaj, povsod se ti riše beda in zarujavelost! — Narod je neveden, lačen in izsesan na vse kraje, naravno torej nezanesljiv in odvisen od preko meje privzdranih tujcev...

Pomoči je treba in to nujne in vzajemne. Hej, premožni in avtonomni Hrvatje, kje ste!? In kje ste vi imoviti rojaci naši! Podpirajte delovanje „Edinosti“! Živel taboriti!

Z Notranjskega 30. maja. [Izv. dop.] Teden dnij je komaj minulo od narodnega shoda v Postojini, ali videl sem že toliko zmešnjav in slišal toliko nedoslednosti, da me je strah in groza! Mož premisli, govori, zastavi besedo — in to je trdnjava nerazrušljiva, dokler ni fundamentalnega pretresa.

Malostni premisleki, osobni, animozni uzroki so kužni in škodljivi izrodki za občno blagost in javno korist! Kje je pa doslednost in moštvo, ki je v politiki bolj nego kje potrebno?! Kaj mi res ne moremo prenašati vrsto „jasnejših vremen“!

Če se dva lasata, smeji se tretji, in „če spodiš jednega vruga, povrne se ti jih deset hušjih“, to pomni vsak, ki ima oči in ušesa za našo boljšo bodočnost! Vsak nov plan je le nova zmešnjava! Zatorej, „moštvo, o kje si doma“!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 29. maja.

Navzočnih je 23 odbornikov. Predseduje župan g. Grasselli.

Župan naznani, da sta bila v zadnji seji izvoljena v volilno komisijo za volitev deželnega poslanca gg. Ravnihar in Petričič; v opravični odsek za veliko realko g. Kušar, v vodovodni odsek gg. Žužek in Tomek. Vršni se volitev v mestni stalni zdravstveni svet namesto gg.

dr. Schaffer in Potočnik in izvolita se gg. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški in Žužek.

Gosp. dr. Papež poroča v imenu personalnega in pravnega odseka o penziji udove Katarine Mikšove in nasvetuje, da se jej 116 gl. na leto dovoli. (Sprejeto).

Gosp. dr. Zarnik poroča v imenu personalnega in pravnega odseka o nastavljeni provizoričnega mestnega stražmeštra. Mesto to se je ustanovilo že l. 1881 in je bilo razpisano. Oglasilo se je najst prosilcev, a nobeden ni bil sposoben. Zdaj se je oglasil za to mesto Friderik Bezljaj, 43 let star, rodom Ljubljčan, slovenskega, nemškega in magjarskega jezika zmožen, ki je bil že 10 let v policijski službi in sicer na Dunaji, v Toplicah i.t.d. Vodja mestne policije g. Perona nasvetuje, naj bi se nastavljal začasno. Plača je 500 gl. na leto, uniforma in stanovanje na rotorži. Odsek nasvetuje, da se Bezljaj nastavi začasno, kar mestni zbor brez razgovora odobri.

Gosp. Žužek poroča v imenu stavbenškega odseka o uspehu dražbe za zagotovljenje stavbenškega lesa za 1883 leto. Ponudil je g. Peterca mlaj. potrebni stavbeni les, ako se doplača 20% na od stavbenega urada postavljeno ceno, g. Tomek pa je hotel prevzeti z 10%nim doplačilom. Ko je g. Peterca o tem zvedel, izjavil je, da prevzame tudi z 10%nim doplačilom. Stavbeni odsek predlaga, da se ponudbe Peterce anulira in razpiše nova dražba.

Gosp. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški meni, da bi se za letos g. Petercu mlaj. prepustilo, da daje stavbeni les z 10%nim nadplačilom.

Gosp. Petričič predlaga, da bi se pri dražbah izključile vse poznejše ponudbe. (Nachtragsofferte.)

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški umakne svoj predlog.

Pri glasovanju se sprejme odsekov predlog. K predlogu g. Petričiča opomni g. dr. Derč, da bode mesto prišlo na škodo, ako se ne bode oziralo na poznejše ponudbe, naj bi tedaj ostalo pri dosedanjem navadi.

Gosp. Kušar meni, da ako se ravna po mnenju g. dr. Derča, bi se ravno storjeni sklep ovrzel.

Gosp. dr. Derč pravi, da se zato razpisuje nova dražba za stavbeni les, ker prva ni bila pravilno razpisana.

Gosp. Fortuna opomni, da ako bi se oziralo na poznejše ponudbe, bi nikdo s prva ne stavil cenene ponudbe.

Pri glasovanju sprejme se predlog g. Petričiča. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Šeststoletnica.) Stavbe na prostoru za ljudsko veselico bode postavil g. Tömbes. Posebno krasen je paviljon za cesarja, ki bode stal v zgornjem kotu levega mestnega travnika pod Tivolijem. Pod cesarskim paviljonom bodo na travniku paviljon za godbo, plesišče, kafe-salon in ob robu

mnoge točilnice vina in piva, ker se je blizu 40 podjetnikov oglasilo pri slavnostnem odboru.

— (Iz Vipave) se nam piše v 31. dan maja: V naši dolini denes dovršene volitve dale so nam brez izjeme popolnem zanesljive volilce za g. Lavrenčič-a. Obširnejši dopis sledi v par dnevih.

— (Županijski shod Radovljiškega okraja) bode v 3. dan junija popoldne v Lescah. Pri tem shodu bode se obravnavalo, kako vsprejeti Nj. Velikanstvo v Lescah in na Bledu.

— (Za izvolitev deputacije) k cesarju vabi poseben odbor narodnjakov Sevnjskih vse župane s svetovalci vred občin v okraji Kozjanskem, Brežiškem in Sevnjskem k shodu na Blanco v nedeljo 3. junija t. l. ob 3. popoldne. Deputacija bode se cesarju šla predstavljati v Zidani Most.

— (Angleško brodovje), ki pride v kratkem v Trst, obstoji iz oklopnice „Alexandra“, „Temeraire“, „Superb“, „Inflexible“ (11.000 ton) in „Helikon“. To so večinoma oklopnice, ki so se udeležile bombardovanja Aleksandrije.

— (Razpisani sta službi) pristava pri c. kr. okrajni sodnji v Trgu in Korminu. Prošnje do 15. t. m. na predsedstvo okrožne sodnje v Gorici. —

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Moskva 1. junija. Plesna slavnost Moskovskega plemstva najkrajše. Car otvoril je ples z najvojvodinjo Marijo Terezijo, carica z maršalom plemstva.

Pariz 1. junija. Kakor „Gaulois“ poroča, so Anamiti Rivièr-a in 15 pomorskih vojakov na kole nasadili. Poznavalcem Kitaja se ta vest zdi neverjetna, ker nabiranje na kolce v Kitaji ni navadno.

Lvov 31. maja. Pri deželnozborskih volitvah za mesta in trgovinske zbornice izvoljen je v Brody Simon, v Drohobycz-u minster Zemialkovski, v Stanislavu Kaminski, v Nowisacz-u minster Dunajevski (jdnoglasno), sicer pa večinoma prejšnji poslanci.

Varšava 31. maja. Generalni guverner Albedinski, ki je že dalje časa bolehal, je umrl.

Novi York 30. maja. Ko je bilo večeraj popoldne veliko občinstva na novem mostu mej Brooklynom in Novim Yorkom, začul se je klic: „Most se podira!“ Nastala je velika prestrašenost in v gnječi bilo je 12 oseb usmrtenih, 26 ranjenih.

Madrid 41. maja. Ministri Španske in Portugalske določili so podlage trgovinske pogodbi.

Razne vesti.

* (Železnična statistika.) Francoski minister za komunikacije objavil je razkaz, po katerem je na vseh francoskih železnicah 6893 loko-

na jasnem goriškem holmu in otrpna srca prošnil nama je čarodejen žar starega prijateljstva...

Od prijatelja napotim se k č. o. frančiškonom, kjer sem imel poročiti marljivemu cerkvenemu skladatelju, č. patru Hugolinu, prirčne pozdrave od raznih vrstnikov na Trsatu in v Nazaretu v savinske dolini, kakor i s Kostanjevice pri Gorici in od sv. Trojice v Slov. goricah. —

Iz samostana krenil sem k vrlemu našemu založniku, g. Krajcu ter si ogledal njegovo lepo urejeno tiskarno in knjigotlačnico. Čast in slava podjetnemu možu, ki nam toli spretno pospešuje razvoj književnosti! In baš zato naj bi mu njegovi svetniki izbirali izvrstne, tiskanja vredne proizvode, da bi si požrtvovalen založnik ne nakopal zopet škode, kakor nedavno z izdanjem tistih „hijen... pesniji!“ —

Bivajo v Slovencih namreč ljudje, katerim modrost ob vseh telesnih koncih v svet sili in ki ne morejo spati, če njim ime ni tiskano v vsakem koledarji. In kako se njim mudi — na trg s kilovim, napol zelenim dušnim sadjem! Nekoč je veljalo sicer

Horacijevu pravilo: „Nonum prematur in annum“; ali dandenes, v jeklenem veku telefonov in električne luči, delamo hitreje: samo, da se posuši črnilo, pa hajdi v tiskarno z rokopisom na — prodaj! Človek se le čudi, da se takov „kraftgenie“, ki proizvaja s soparom, še trudi s svojeročnim pisanjem, ko bi se vender mogel okoristiti modernih sredstev! Čemu sploh še pisati? Pisatelj napelje naj stavcu dotičnega lista na ušesa — telefon ter mu kar naravnost narekuje svoj umotvor! In ne samo to — koristiti bi mogel še več, ko bi pri narekovanju ne držal križem rok in — nog! Da, i nog! V tem ko bi mu iz ust vrel n. pr. rimani heksametri z — napovom, ki bi se po stranskem telefonu mogel stekati v uho kakemu glasbeniku, in bi z desno roko brzojavljaj kakemu leposlovenemu listu socijalno-historične romane, recimo, iz dvajstega stoletja pred ustvarjenjem sveta, z levico pa kako filozofično razpravo na pr. o uplivu naočnikov na pisateljsko domišljavost, — mogel bi z desno nogo telegrafovati kakemu političnemu časopisu uvodne članke na pr. o vzgajevanju pašniških plotov, z levo nogo pa kak

navod v — obrezovanju kurjih očes in ni vrag, da bi nam takov univerzalni ženj ne porinil zaostalega slovstva mimo drugih narodov za par tisočletij naprej — quod erat demonstrandum! —

Jednake misli so me gnale po ozke ulici doli h g. Trdinu, katerega sem naletel sedečega mej zapiski gorjanskih bajk. Prvo, kar me je šegavi naš bajkoslovec vprašal, je bilo, če sem si že ogledal „Narodni dom“ in ko mu pritrdim, vpraša me, da-li vem, zakaj je takó — rdeč. Na moje zanikanje mi odvrne: „Ker ga je sram, da so ga postavili v toli nedostojno mu družino!“ Razven tega mi je naročil, naj si ogledam i slikovito — „novomestno železnico“ sem iz Kandije itd.

Poredne poteze igrate so vedročudnemu humoristu okrog favnično zategnenih usten in v rujavih očeh se mu je iskril živi zubelj šegavosti; zdaj pa zdaj mu je zablisnilo po bonhomističnem obrazu in ko mu je neprisiljen smeh pretresal ude, zasmejalo se je nehote i meni, in ko sem mu konečno segel v rokó, hitel sem z vsem svetom spravljen črez most preko Krke — zeleni prirodi v naročje.

motivov, 15.432 vagonov za osebe, 3208 prvega, 5315 drugega, 6909 tretjega razreda, tovornih vagonov pa 182 089.

* (Nenavadno časniško podjetje) snuje se v Novem Yorku. Izdaval se bode mesečnik pod naslovom „The Moon“, kateri bodo uredovali, tiskali in izdajali blazni v norišnici na „Ward's Island“. med katerimi je več časnikarjev.

Tujci:

31. maja.

Pri **Slonu**: Joschl z Dunaja. — Maess iz Berolina. — Geleich iz Trsta. — Pri **Malič**: Keller z Dunaja. — Draxler iz Ljubljane. — Dorner iz Bareša. — Vitez pl. Frank iz Komotaua. — Gröger iz Sternberga. Pri **bavarskem dvoru**: Lebovitsch z Dunaja. — Vatovec iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. maja	7. zjutraj	738.00 mm.	+ 17.4°C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.03 mm.	+ 20.3°C	z. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	739.60 mm.	+ 15.8°C	sl. jz.	obl.	
29. maja	7. zjutraj	739.94 mm.	+ 13.2°C	sl. bur.	obl.	1.80 mm.
	2. pop.	738.60 mm.	+ 21.9°C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	738.60 mm.	+ 16.6°C	sl. jz.	d. jas.	
30. maja	7. zjutraj	738.50 mm.	+ 15.1°C	sl. vzh.	d. jas.	0.30 mm.
	2. pop.	736.25 mm.	+ 25.6°C	sl. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	736.88 mm.	+ 19.4°C	sl. jz.	obl.	
31. maja	7. zjutraj	735.70 mm.	+ 17.8°C	sl. gor.	obl.	19.50 mm.
	2. pop.	734.76 mm.	+ 19.4°C	sl. gor.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.46 mm.	+ 17.8°C	brezv.	d. jas.	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal večinoma povsod skoro nespremenjen; razdelitev še precej enakomerna; razloček med maksimumom in minimumom ne posebno velik. Temperatura se je precej močno vzdignila ter je bila večinoma nadnormalna ali pa saj normalna; razdelitev enakomerna, povsod brez ekstremov. Vetrovi večinoma slabotni, sicer pa precej spremenljivi; vendar so prevladovali južni nad severnimi. Nebo je bilo precej spremenljivo, največkrat deloma jasno; vreme sicer ne več tako stanovitno, vendar tudi ne posebno mokrotno.

Dunajska borza

dné 1. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 20	kr.
Srebrna renta	78 „ 75	„
Zlata renta	98 „ 90	„
5% marcna renta	93 „ 20	„
Akcije narodne banke	838 „	„
Kreditne akcije	294 „ 50	„
London	120 „	„
Srebro	— „	„
Napol	9 „ 52	„
C. kr. cekini	5 „ 66	„
Nemške marke	58 „ 50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119	„ 50
Državne srečke iz l. 1864	100 „	„ 90
4% avstr. zlata renta, davka prosta	120 „ 45	„
Ogrska zlata renta 6%	88 „ 30	„
„ 4%	86 „ 70	„
„ papirna renta 5%	103 „	„
6% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld. 113	„ 75
Dunava reg. srečke 5%	118 „ 20	„
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	102 „ 25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	105 „	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „	„

Umrli so v Ljubljani:

24. maja: Marija Štupica, molarjeva žena, 34 let, Dunajska cesta št. 15, za krvavitvijo v pljučih.
25. maja: Matija Šukovic, mestni ubožec, 67 let, Karlovska cesta št. 7, za prsno vodenico. — Fran Vidmar, hišnega posestnika sin, 10 mes., Opekarska cesta št. 13, za vodenico v glavi.
26. maja: Marijana Merjasec, krtačarjeva udova, 80 let, Sv. Petra cesta št. 18, za vodenico. — Andrej Remc, kajzarjev

sin, 2 1/2 leta, Illova št. 18, za osepnicami.
27. maja: Liza Blaž, delavčeva udova, 67 let, Poljanska cesta št. 40, za vodenico.
28. maja: Marija Turin, železniškega čuvaja hči, 17 let, Sv. Petra cesta št. 64, za vnetjem črev.
29. maja: Gregor Benedičič, delavec, 79 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem v starosti. — Mica Presetnik, delavčeva žena, 42 let, Kravja dolina št. 2, za jetiko.

Kreditne srečke 100 gld. 170 „ — „
Rudolfove srečke 10 „ 19 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke 120 „ 112 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. 216 „ — „

Št. 8101.

(368—2)

Košnja v najem!

V ponedeljek 4. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij ob zagrebške velike cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem, pri kolezijskem malinu in dveh senošetij pod gradom Tivoli — po očitnej dražbi za l. 1883 kosoma v najem oddajala.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošetij pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senošetij.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 29. maja 1883.

Župan: Grasselli.

Začasno naznanilo.

Dovoljujem si opozoriti sl. p. n. občinstvo, da bodem imel ob času slavnostij bogato zalogo vsakovrstnih

lampijonov, dekoracijskih grbov in transparentov.

Prvih imam že veliko izbér, od drugih pa za sedaj samo uzorce. — Naročila vzprejema

z odličnim spoštovanjem

lv. Giontini v Ljubljani.

(371)

Išče se stanovanje

do Sv. Mihela s tremi lepimi sobami, kuhinjo itd. Oglašila sprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(369—1)

Kmetijski pomočnik

(Oekonom),

izučen v kmetijski šoli itd., išče službe pri velikoposestnikih in živinorejcih. Ponudbe prosijo se pod naslovom: Š. P. na upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(367—1)

Naznanilo otvorjenja.

Usojam se naznanjati, da sem otvoril na Bregu v baron Zois-ovej hiši št. 20 lastni vinotoč, imenovan

„Bizeljski hram“,

kjer se toči ceno in pošteno vino, in sicer:

takozvani „cviček“ po 24 kr. liter,
dober rudeč „cviček“ po 28 „ „
„istrijanec“ najbolje vrste 36 „ „
in „bizeljanec“ starina po 40 „ „

Vsa večja naročila na raznovrstna vina od 56 litrov višje izvršujejo se točno, najbolje iz „transitokleti“ v Kolizeji.

Tudi imam dalmatinska črna vina od 12 do 18 gld. Hkkl. v zalogi.

Priporočam se

odličnim spoštovanjem

J. C. Juvančič,

vinški trgovec v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 21.

(340—3)

K priliki 600 letnice!

Doprsne kipe

Njiju Velikanstev cesarja in cesarice

izdelujem jako fino in ceno iz gipsa, proti posebnej želji tudi iz mramornega cementa. — Naročila pri meni in pri g. Franu Kollmann-u v Ljubljani.

Matija Ozbič,

(370—2)

kipar v Kamniku.

Št. 3479.

(364—2)

Razpis.

Na zemljišči, ki ga je kupila dežela Kranjska poleg podaljšane Knaffel-nove ulice v Ljubljani, zidati se ima nov deželni muzej „Rudolfinum“.

Dotična stavbinska dela oddala se bodo razvrstena, in sicer za zdaj sledečim skupinam obrtnikov proti plačilu dovršenega dela na podlagi jednotnih cen; sprejemale se bodo pa tudi splošne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev določenih del.

Zarad oddaje teh del se razpisuje pismena ponudbena obravnava do uštetega

13. junija t. l.

Po skupinah razvrsteno delo je izračuneno:

- Kopanje tal in zidarsko delo, h kateremu je tudi uračunjeno podobarsko delo in iz cementa ulito blago, potem naprava hišnega vodnjaka, na 117.712 gld. 12 kr.
- kamnarsko delo na 20.667 „ 50 „
- potrebno železje na 23.428 „ 79 „
- tesarsko delo na 9.245 „ 75 „
- delo krovec s skrlami na 5.954 „ 77 „
- kleparsko delo na 4.541 „ 09 „

Dotični stavbinski podatki, namreč: splošni in posebni stavbinski pogoji, črteži in proračun so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega urada, v Reduti I. nadstropje, vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne.

Ponudniki naj oddajo svoje ponudbe vsaj do 13. junija t. l. do 12. ure dopoldne pri uležnem zapisniku deželnega odbora kranjskega, v Reduti I. nadstropje.

Ponudbe morajo biti na kolek pisane in zapечатene in z napisom na zavitku: „Ponudba za delo pri stavbi deželnega muzeja „Rudolfinum“ v Ljubljani“. Vsakej ponudbi se ima priložiti 10% na jamščina dotične, zgoraj za vsako delo naznanjene dražbene cene, bodi si v gotovini ali v branilničnih knjizicah kranjske branilnice ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po sedanjej tržnej ceni (kurzu), ako ta ne presega imenske vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da pozna predmet dela in zgoraj imenovane stavbinske črteže, proračune in dražbene pogoje, ter da se tem pogojem pravokrepno podvrže.

Ponudniki naj razločno s številkami in z besedami napišejo svoj ponudni znesek v jednotnih cenah in koliko odstotkov odjenjajo od jednotnih dražbenih cen, ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj stan in svoj posel in lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov po svojej razbornoosti izbrati si podjetnike brez ozira na to, koliko odstotkov kdo odjenja.

Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dobi došle ponudbe.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 28. maja 1883.

Deželni glavar: Thurn.

Velika razprodaja

dobro asortiranega

specerijskega blaga

iz konkurzne mase

F. J. HAFNER-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani.

Razprodaja traja do dné 30. junija t. l.

V zalogi je posebno: sladkor, vsake vrste kava, fino olje, čaj, pravi Jamaica Rum, fini brinjevec in treber, sploh vse v to stroko spadajoče blago. — Vnanje občinstvo se opozoruje, da se vsa pismena naročila izvrše vestno po najnižjej ceni proti povzetju in se za embalažo in ekspedicijo ne računni nič. — Od 25. do 30. junija prodajala se bode po javnej dražbi vsa štacunska oprava, kakor: decimalne tehtnice, stelaže, cinaste posode za tekoče blago itd.

(372—1)

Ob priliki deželne šeststoletnice!

Vzprejemajo se naročila na

transparentne podobe

Njiju Velikanstev, presvetlega cesarjeviča in cesarjevičinje ter c. kr. državnega orla,

in sicer do 10. junija. — Uzorci leže na ogled.

J. Lozar v Ljubljani.

(373—1)